Quelle: http://manuscripta.at/?ID=41244
Copyright: Melk, Benediktinerstift

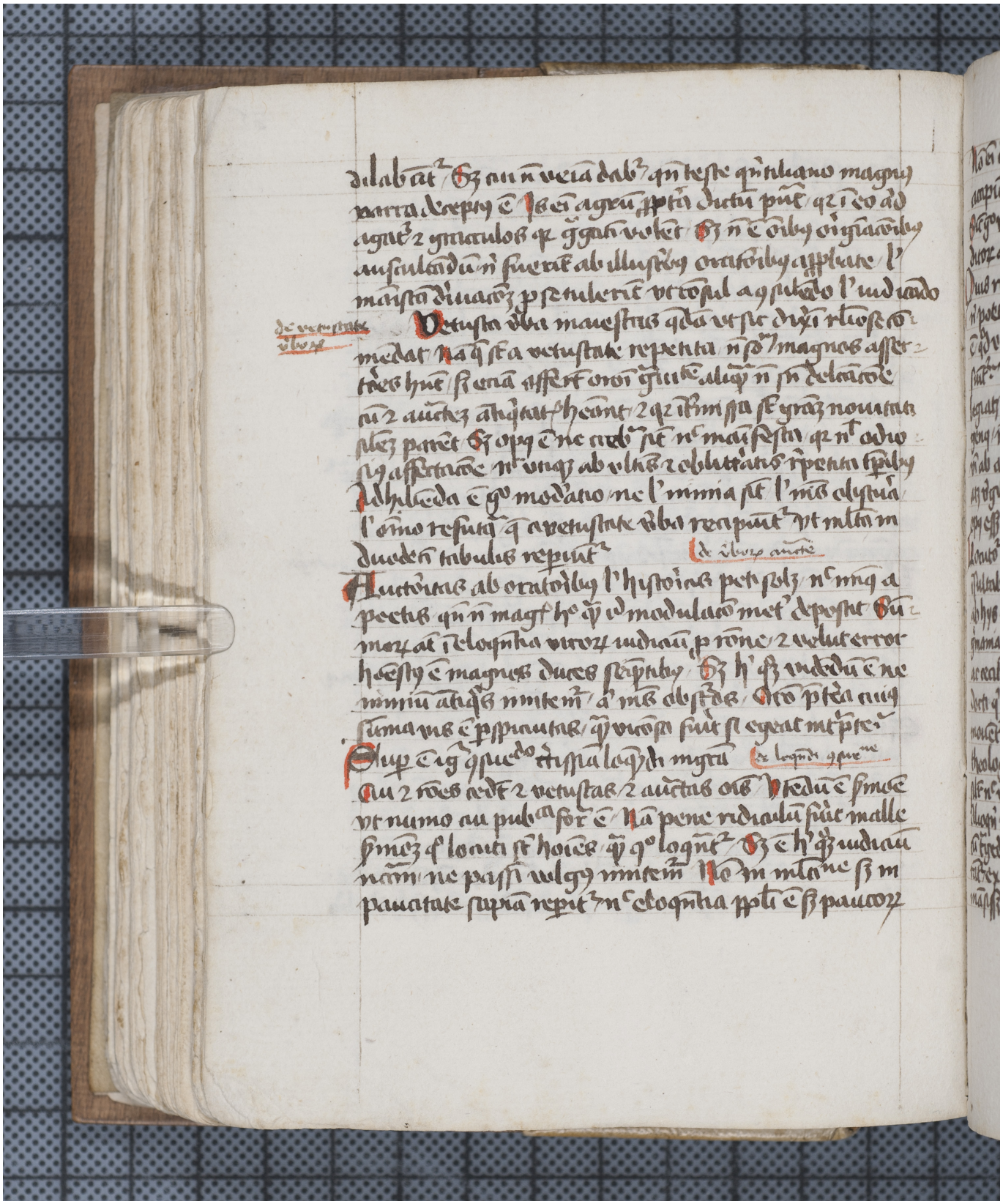

de vetustate libri

Vetusta libri maiestas quia ut sic dixi reuerentiam medat. Nam quia vetustate repentina non sed magnos assertores habet. Si enim affert error quicquid aliquid non sit delectamentum eu 2 auctoritatem aliquam habeant. 2 quia ipsum ipsa est gratia nouitatis plerique patet. Quod opus est ne credas sit non maiestas quia non adhuc sig assertione non unquam ab vitiis 2 obliuionis repentina tempora adhibenda est quo modo ne l' minima sit l' mis elysium l' omnino refutari quia a vetustate libri recipiunt ut nihil in dubitationis tribulis reputant

de libro antiquo

Auctoritas ab oratoribus l' historicis petitur non minus a poetis quin magis hoc quod id modulatio metri deposit. Eu 2 maxime ita eloquentia virtutem iudicium pro rione 2 velut error haesitat est magnus dubitationis. Quod hi quia indecens est ne minimum aliquis minimum a mis abstrahas. Ito pterea cuiq sumamus est appellantur quod vocari sint si exerat mit pte

de legendi genere

Illud est ig quicquid ex ipsa lectione mytu eu 2 rebus addit 2 vetustas 2 auctus ors. Iudicium est simile ut numo au publica for est. Nam pene ridiculum fuit malle simile quam locuti sit horice quod quo legunt. Quod est hi quia iudicium nam ne passi vulgo minimum. Ito in mito ne si in paucitate supra reputant nec eloquentia poti est si paucorum